

حکمرانی خصوصی، با تأکید بر مبانی فلسفی

مینا سادات هاشمی کاسوایی^۱، افسانه دهقانپور فراشاه^۲

^۱ دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران

^۲ دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران

minahashemi@ut.ac.ir

چکیده

از دیرباز مفهوم حکومت، مورد توجه پژوهشگران بوده و در دیدگاه‌های جدید، حکمرانی مفهومی نوپا است که با مبانی خاص خود توانسته در تقابل حکومت، به جایگاه در خور توجهی برسد. حکمرانی خصوصی، گونه‌ای از انواع حکمرانی است که بر مفهوم بازار آزاد و دیدگاه‌های اقتصاد نئولیبرالیستی برخاسته از روابط بین‌الملل تأکید می‌کند. به این دلیل که بخش خصوصی، در بسیاری از موارد توانسته است عملکرد کارتری از دولت داشته باشد، توانسته نوع مطلوبتری از اعمال قدرت کثرت‌گرایی را ایجاد نماید. گرچه حکمرانی خصوصی موجب کاهش مقررات سنتی و افزایش بازیگران غیردولتی شبکه‌ای شده که موجب تضعیف نقش دولت می‌شود، اما بر استانداردهای بین‌المللی، مشارکت خط مشی‌گذاری و جامعه مدنی تأکید می‌کند. در این پژوهش، ضمن توجه به سیر تطور مطالعات حکمرانی خصوصی، به بررسی مبانی فلسفی از دو دیدگاه ایده‌آل و انتقادی نسبت به حکمرانی خصوصی پرداخته و در نهایت رهنمودهایی به منظور عملی نمودن حکمرانی خصوصی ارائه می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: حکمرانی خصوصی، حکومت، نئولیبرالیسم، هژمونی، نئوگراشی